

LA MUGA-TOSSETA DE VALLCIVERA-TOSSA PLANA DE LLES

Cerdanya

Des del Cap del Rec pel Prat de l'Agna i retorn per l'Estany de l'Orri

Distància	17,1 km
Desnivell acumulat	1167 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	19 de juliol de 2019
Cartografia	Editorial Alpina. Andorra (1:40000) Cerdanya (1:50000)
Punts per a GPS	https://ca.wikiloc.com/rutes-senderisme/la-muga-tosseta-de-vallcivera-tossa-plana-de-lles-38947781

Bellíssim itinerari per un cordal de cims entre Catalunya i el Principat d'Andorra. Ben variat amb prats, pinedes, estanys, carenes rocalloses i àmplies perspectives. La llargària és considerable, però cal tenir en compte que quatre quilòmetres ho són per pistes. A la carena entre la Muga i la Tosseta de Vallcivera ens caldrà estar ben atents a les fites i rastres de pas per encertar les millors opcions. En alguns punts ens caldrà ajudar-nos amb les mans. En un bon tram de baixada ni hi ha senyalització ni camí fressat.

Accés

A la N-260, a l'alçada de Martinet, prenem la revirada LV-4036 fins a Lles de Cerdanya i continuem per la pista asfaltada que puja a l'estació d'esquí i refugi del Cap del Rec.

Cap del Rec (1960m)

Per sota del refugi prenem el camí al Prat de l'Agna (E). Està senyalitzat com itinerari 26 (1) i és un tram del GR 11.10.

Al Collet de Salamí deixem el GR i anem a l'esquerra (N). Quan creuem el Torrent de Sassà, fem un gir de 90° (E-NE) i passem per sobre el Prat de l'Agna. Més enllà deixem a mà dreta el Camí de Viliella (bifurcació senyalitzada). Tot seguit s'acaba la pista. Si fins aquí hem marxat planerament, ara comencem a guanyar alçada pujant per un camí ben fressat, entremig d'una pineda de pi negre. Més amunt, per la dreta, trobem el camí que puja de la Vall de la Llosa, des de prop de la Baraca de la Farga. Anem a l'esquerra (NW). Per entremig de la pineda creuem el Torrent de Prat Castelló i prou més amunt atenyem un ample prat.

- (1) Camí a la Tossa Plana pel Prat de l'Agna i Estanys de la Muga. Senyalització amb números negres sobre fons groc. Com a tota la Baixa Cerdanya aquest tipus de senyalització senderista és molt deficient: manca indicacions a les bifurcacions (un sol punt) i la de continuïtat és ineficient. Per sort, a base de fites, el voluntarisme supleix amb escriu la deficient senyalització «oficial» que ens servirà únicament per confirmar de tant en quan, que anem per bon camí.

Prat de la Riba (2245m)

Ampli planell homònim de l'il·lustre polític castellercolenc. Podem albirar la Muga vers el NNE. I també la Vall d'Engaït i els cims que envolten els Engorgs i la Vall del Duran. Aquí el corriol és difumina, però les fites ens ajuden a creuar-lo (NNW) fins a sortir sobre un camí (2) que prenem a mà dreta. Per aquesta ben avariada, fressada i planera senda, anem revoltant en sentit contrari a les busques el llarg esperó SE que es despenja del gran planell somital de la Tossa. Quan acaba de cop ens cal anar a la dreta (N) per entremig d'un tram d'herbei i roquissar on el corriol és poc fressat tot i que les fites sovintejades ens ajuden a no perdre'l. Creuem el Riu de la Muga i anem endinsant-nos (NW) a la coma homònima, superant successives graonades a la morrena frontal de l'antic circ glacial, en pendent entre moderat i suau.

- (2) Aquest camí per l'esquerra creua al mateix prat i prové del Cap del Rec pel Clot de Sassà i l'antiga cabana de caçadors. Però a partir d'aquí té un tram perdedor.

Estany gran de la Muga (2556m)

Hi ha un segon estany més petit al SSE que no podem albirar de moment. Som al bell mig del circ entre la Tossa Plana de Lles (WSW), la Tosseta de Vallcivera (NW) i la Muga (NE). El Coll de la Muga i la llarga pala que hi puja són ben evidents. Enfilem (NE) per un camí prou fressat en fort pendent. No ens call arribar al coll: a criteri deixem el camí per flanquejar a la dreta en direcció a l'evident cim.

La Muga (2861m)

Coronada per una senzilla fita. El que més atrau la nostra atenció és el cordal carener amb la Tossa Plana, següent objectiu, però podem atalaiar-hi bona part dels cims que coronen les valls andorranes i cerdanes.

Tot i la proximitat del Principat, encara som en terme de Lles de Cerdanya: tota la coma de Vallcivera, entre la Tosseta i el Pic de Ríbuls, així com la d'Engaït fins a la Portella Blanca hi són.

Davallem del cim vers el coll i comencem a carenejar (WNW) per camí fressat deixant sobre nostra a la dreta la Mugueta. Després ens esquivem un parell d'esperons rocallosos on en més d'un punt ens cal ajudar-nos amb les mans per progressar. Superem el primer per la dreta, en el sentit de la marxa, i el següent per l'esquerra, ben atents a les fites i rastres de pas per encertar la millors opció.

Tosseta de Vallcivera (2846m)

La panoràmica és semblant a la de la Muga, millor de cara a la Coma de Vallcivera i la Vall del Madriu. Des del cim i de cara a la Tossa Plana podem veure la Portelleta i el contrafort per on puja decididament el camí que haurem de fer per guanyar-ne el cim. I a l'esquerra el llarg llom per on en baixarem.

Davallem fins a la Portelleta i enfilem en fort/fortíssim pendent el ben fressat camí que ens mena al cim.

Tossa Plana de Lles (2905m)

Fent honor al seu nom el cim és un amplíssim planell del que a penes en sobresurt un turó prominent. Aquesta característica fa que, malgrat la seva alçària, tingui poca visibilitat sobre indrets propers més baixos, a no ser que ens atansem als cantells del tossal. Tanmateix des del cim ampliem el nostre horitzó visual, respecte dels veïns visitats, envers les serres del Sirvent i Airosa.

Davallem del cim vers el SE adreçant-nos a un túmul pedregós en aquesta direcció, que salvem per l'esquerra. Des d'aquí baixem propers a la carena seguint rastres de corriol corresponents al camí que puja per dels Estanys de la Muga per un coll molt evident i que forma part de l'itinerari 26.

Abandonem l'incipient camí a criteri, baixant a la dreta a creuar pel bell mig (SE) l'ampli planell que tenim davant. No hi ha camí definit ni fitat, però el pas és franc entre pedregar i herbei. Anem a buscar el cantell del planell, allà on cau abruptament sobre el Clot de la Riba. Ens pot servir de referència un aflorament de roques blanques, passat el qual, poc més avall girem a la dreta.

El Llomar (2625m)

Tal com el seu nom indica baixem per un llom (S) entre el Clot de la Riba i el de l'Orri en direcció a un clap de matollar més fosc al bell mig del prat de Fornell que veiem al capdavant. Seguim més o menys l'itinerari dibuixat als mapes però a criteri, sense camí definit. Trobem grups de fites escadusseres i sense continuïtat o que ens menen cap a on no ens convé.

Fornell (2365m)

Prat al final del llom on anem a la dreta (SW) endinsant-nos a la pineda per un gimcana entre vells troncs abatuts producte, tal vegada, d'algun esclafit de fa anys. Per sort aviat apareixen de nou fites i, ara, ben sovintejades. A mesura que baixem el camí es va definint millor.

Estany de l'Orri (2160m)

Apartant-nos una mica del camí atenyem aquest estany amagat, envoltat de pineda i glans blocs granítics, formant una raconada bella i especial.

Ja solament ens resta seguir (SSE) l'ample i ben fressat camí que hi puja des del Cap del Rec. Creuem la pista a les Pollineres i, després de travessar el Torrent de l'Orri, en prenem una que ens retorna al punt de sortida.